

Άρειος Πάγος 475/1982, Τμ. Δ'

Πηγή: ΝοΒ 31/83 σελ. 204

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα. Απαλλαγή εργοδότη. - Η κατά το άρθρο 60 § 3 του α.ν. 1846/1951 απαλλαγή του εργοδότη από την υποχρέωση αποζημίωσης για εργατικό ατύχημα χωρεί και στην περίπτωση που το ατύχημα οφείλεται σε ενέργεια ή παράλειψη προστηθέντος του εργοδότη. Δεν χωρεί όμως απαλλαγή όταν το ατύχημα προκλήθηκε από τρίτον που δεν έχει την ιδιότητα του προστηθέντος του εργοδότη (όπως π.χ. είναι εκείνος που ανέλαβε ως ανεξάρτητος επιχειρηματίας τη μεταφορά του προσωπικού του εργοδότη).

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. Ι. ΓΟΥΡΝΑΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Δ. ΚΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Ευ. Κακαράς, Αν. Λιντερμάγερ

Επειδή ως προκύπτει εκ της διατάξεως του άρθρου 60 § 3 του α.ν. 1846/1951 "περί κοινωνικών ασφαλίσεων", μη περιοριζούσης την απαλλαγήν του εργοδότη εκ της υποχρέωσης προς αποζημίωσιν του παθόντος εξ ατυχήματος εκ βιαίου συμβάντος. επελθόντος εν τη εκτέλεσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, εις μόνην την περίπτωσιν καθ' ην το ατύχημα τούτο προεκλήθη εξ ενεργείας ή παραλείψεως του εργοδότη ή του παθόντος, η τοιαύτη απαλλαγή, εν συνδρομή των προϋποθέσεων της άνω διατάξεως, καταλαμβάνει και την περίπτωσιν καθ' ην τούτο επήλθεν εξ ενεργείας ή παραλείψεως του υπό του εργοδότη προστηθέντος προς εποπτεϊαν, διακίνησιν, μεταφοράν κλπ. των εργαζομένων, αφού και εις την περίπτωσιν ταύτην δημιουργείται, κατά τας συνδεδασμένας διατάξεις των άρθρων 922 και 16 § 1 και 3 του από 24.7/25.8.1920 β.δ. κωδικοποιήσαντος τας διατάξεις του ν. 551/1914, η κατά την δευτέραν τούτων αντικειμενική ευθύνη του εργοδότη προς αποζημίωσιν του ούτω παθόντος. Συνεπώς η απαλλαγή αυτή ισχύει και διά τον, εξ ου το ατύχημα, προστηθέντα υπό του εργοδότη, ουχί όμως και τον εργολάβον εκτελέσεως έργου τινός αναγκαίου προς διεκπεραίωσιν της εργασίας του παθόντος, οίον το της μεταφοράς του τελευταίου εις τον τόπον της εργασίας, όστις εάν εκ της εργολαβικής συμβάσεως δεν υπόκειται, κατά την εκτέλεσίν -της, εις τας οδηγίας και εντολάς του διαφυλάξαντος δι' εαυτόν την επίβλεψιν του έργου εργοδότη δεν δύναται να θεωρηθή προστηθείς υπ' αυτού. Εν προκειμένω το δικάσαν Εφετεϊόν εδέξατο, ως εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως- του προκύπτει, ότι η πρώτη των αναιρεσειουσών, διατηρούσα ανεξάρτητον επιχειρήσιν τουριστικών ταξειδίων δυνάμει συμβάσεως μετά της (μη ούσης διαδίκου) εργοδότηδος του πρώτου των αναιρεσιβλήτων εταιρίας Γκουντγηαρ Ελλάς, είχε αναλάβει αντί αμοιβής την μεταφοράν εις το εις την Σίνδω εργοστάσιον της άνω εταιρίας, των εις αυτό εργαζομένων, δι' ιδίων της λεωφορείων. Ότι αύτη (πρώτη αναιρεσειουσα) καθ' όλον τον χρόνον διαρκείας της άνω εργολαβικής συμβάσεως και κατά την εκτέλεσιν αυτήν δεν ετέλει, ως προς αυτήν, υπό τας εντολάς και οδηγίας της Γκουντγηαρ Ελλάς, διατηρούσα, τουναντίον, απόλυτον πρωτοβουλίαν ως προς την επιλογήν και τον καθορισμόν του τρόπου εκπληρώσεως της παροχής -της, δι' ην εχρησιμοποιεί πρόσωπα (εις τον τρίτον των αναιρεσιβλήτων-οδηγόν) τα οποία υπέκειντο κατά την εκτέλεσιν των καθηκόντων- των μόνον εις τας εντολάς και οδηγίας αυτής, και τέλος ότι ο πρώτος των αναιρεσιβλήτων (ενάγων), ετραυματίσθη, καθ' ον χρόνον, διά λεωφορείου αυτοκινήτου, ανήκοντος εις την κυριότητα της πρώτης των αναιρεσειουσών και οδηγουμένου υπό του εις την οδήγησίν -του προστηθέντος υπ' αυτής, τρίτου των αναιρεσιβλήτων, μετεφέρετο εις το εν Σίνδω εργοστάσιον της Γκουντγηαρ Ελλάς προς εργασίαν εξ αιτίας επιπτώσεως του λεωφορείου τούτου επί ετέρου εν σταθμεύσει όντος, αυτοκινήτου, οφειλομένης εις αμέλειαν του οδηγού του άνω λεωφορείου της πρώτης αναιρεσειούσης. Εν όψει δε των άνω δεκτών γενομένων πραγματικών περιστατικών έκρινεν ότι δεν υφίστατο σχέσις προστήσεως μεταξύ της εργοδότηδος του παθόντος, πρώτου αναιρεσιβλήτου, Γκουντγηαρ Ελλάς και της πρώτης των αναιρεσειουσών ή του οδηγού του ζημιογόνου αυτοκινήτου και συνακολούθως ότι η πρώτη αναιρεσειουσα δεν απηλλάσσετο, κατ' εφαρμογήν των προρρηθεισών διατάξεων, της ευθύνης προς αποζημίωσιν του παθόντος εξ αμελείας του προστηθέντος οδηγού- της, πρώτου αναιρεσιβλήτου, καίπερ τούτου όντος πλήρους ησφαλισμένου εις το ΙΚΑ. Ούτω κρίνασα ουδόλως παρεβίασε τας προπαρατεθείσας διατάξεις και ο περί του εναντίον δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος και απορριπτέος.